

OB DAROWANY (12) *part praet pass pf*

obdarowany (7), **obdarowan** (3); obdarowany *a.* obdarowan (2).

Oba o oraz pierwsze a jasne. ◊ *W formach złożonych -an-.* ◊ *W formach niezłożonych -ân, -âna.*

sg m N (praed) obdarowan (1) HistRzym. ◊ *f N (praed) obdarowana (2), obdarowanâ (1), obdarowan(a) (2); -a BiałKat; -a : -â OpecŻyw (1:1).* ◊ *A obdarowaną (2).* ◊ *n N obdarowan(e) (1).* ◊ *pl N m pers obdarowani (2).* ◊ *A m pers obdarowan(e) (1).*

Sł stp s.v. obdarować, Cn, Linde brak.

Składnia dopełnienia sprawcy, obdarowany od kogo (3).

1. Któremu coś podarowano (przeważnie o niematerialnych darach wielkiej wartości) (10) : *A Gwido wżytko krolowi powiedział iáko iego Stároftá wpađł był w doł ze lwem z máłpą y z wężem/ á iż ie on z dołu wyciągnął/ á iáko zá zapláthę od Sthárofty był bárzo vbit/ á iáko lepák odelwá/ y máłpy/ á wężá był obdárowan. HistRzym 68v.*

a. O darach nadprzyrodzonych pochodzących od Boga [czym] (9) : *PatKaz I 9; WujudConf 95; Gdyż nic inżzego nie fá/ iedno ktorzy nád inżze fá obdárowani ofobliwym iákim obiáwieniem RejPosRozpr c2.*

W charakterystycznych połączeniach: obdarowany objawieniem, przywilejem, sprawiedliwością.

Wyrażenie: »[jakim] darem, upominkiem obdarowany« (2:1): PatKaz II 28v; BiałKat 228v; Zwano też niekiedy Prorokmi męże mądre á bogomyflne/ ofobliwym dárem wykłádania piłmá obdárowane RejPosRozpr c2.

W przeni [czym] (3) Z láfki pochodzi boga vżywanijé/ ktorym wolá náłfa będzie obdarowana OpecŻyw 187, 187; [poczęcie Panny Maryi] ofobnym przyuyleyem obdarouane oth pana boga PatKaz II 65v.

2. Otrzymany w darze (2) :

W przeciwstawieniu: »obdarowany... własny« (2): A przefto nie íwięći ludzie vmárli/ ktorzy íwey włáfney íwiątości niemáią/ iedno tylko obdárowaną z láłfki máią/ fá iednatzámi y przytzyńciami náłzymi KrowObr 210v, 210v.

Synonimy: 1. obdarzony; 2. dany, darowany, darowny.

Cf **OB DAROWAĆ**